

R DE BEWUSTWORDING VERKOCHT WERDEN"

PPR IN DE VERKIEZINGSCAMPAGNE ligt blijft bij een empiriese waarneming, zonder gevolgen. Er is ook niets veranderd wat dat betreft. Ook vier jaar geleden was een grote minderheid tegen deelname. De motivatie was toen dat het kiezersbedrog zou zijn om mee te doen. Bedrog ten opzichte van Keerpunt '72 en ten opzichte van de uitspraak over de samenwerking met de konfessionele partijen. De ervaringen die inmiddels zijn opgedaan met de regeringsverantwoordelijkheid hebben niet zo'n rol gespeeld als je zou kunnen verwachten. Zo'n zaak als van de kerncentrales wordt juist aangevoerd om aan te tonen dat het goed is om in de regering te zitten, omdat de regering het anders gestimuleerd zou hebben. Van heb je ook nog dat er, na de goede verkiezingsuitslagen van de afgelopen periode mensen in raden en staten zitten die meer vertrouwen in het systeem zijn gaan krijgen. Ik denk ook dat onmenselijk is die mensen daar te laten funktionseren zonder theoretische fundering wat betreft die instellingen. Van de andere kant merk je ook dat er steeds meer samenhangen gezien worden met meer alléén het milieu wordt belangrijk gevonden, of alleen het stiesse aspekt van de kernenergie, maar ook kwesties als grootschaligheid, het gevaar van een technologische opmars. Het is dat dus weer een goede ontwikkeling, maar dan krijg je het probleem hoe je dit soort ervaringen laat aansluiten bij de ontwikkeling van mensen die opnieuw in de partij komen. En dat geldt voor veel mensen in de PPR.

Bij het verloop van de partij speelde regeringsdeelname wel een rol, maar legende die de koers te rechts vonden, en degenen die haar te links vonden, vielden elkaar in evenwicht. Wat wel belangrijk is geweest is dat het een rem is geweest op de bewustwording. Niet zózeer de verantwoordelijkheid voor allerlei maatregelen, maar de neiging om de vele compromissen ook nog als links te verkopen. Dat hangt wel samen met het karakter van de meeste PPR-leden. De PPR is zo sterk eties doortrokken, dat intenties van daden veel belang-

rijker zijn dan het uiteindelijke effect. Zo iets leidde ook tot de uitspraak van het januari-kongres, over de formule 10-6 voor de regering. Dat was een rare zaak, geheel tegen de verhoudingen in, en bovendien maakt het niets uit. Een uitbarsting van een kritiese houding, waardoor we wel goed belachelijk zijn gemaakt. Dat is natuurlijk ook aangegrepen door de huidige minderheid in het bestuur.

Is een ook naar rechts mogelijk?

Op langere termijn speelt het besef mee wat de plaats van de PPR is. Heeft de PPR een plaats, vergelijkbaar ook met andere partijen in Europa, of is ze zo toevallig en uniek als velen wel menen. Ik denk dat er altijd ruimte is in Nederland voor een PPR-achtige stroming. Naast sociaaldemokratie, orthodoxe communisten, trotskisten en maoïsten. Die ruimte is breder dan de PSP alleen. Ja, de karakterisering van de PPR als linkervleugel van de PvdA is wel juist, maar dan met elementen van wat jullie 'centrisme' noemen. *(Daarmee bedoelen we stromingen die in theorie revolutionair zijn, in de praktijk reformistisch, o.a. ten aanzien van het burgerlijk staatsapparaat - voorbeeld is de PSP - red. PL)* Belangrijk is dan om die plaats ter discussie te stellen. Ook wat we een staatsdiskussie kunnen noemen. Het studieblad waarover wel gesproken wordt zou vooral intern een belangrijke funktie kunnen hebben. Maar dat is nog een stadium van ontwikkeling. En een zelfstandig orgaan dat naar buiten treedt, daar wordt helemaal niet aan gedacht.

Hoe wordt de verkiezingsnederlaag in de partij beoordeeld?

Nou, dat soort dingen speelt een rol. De kritiek komt dan van de gevestigde kaders. We zouden ons buiten de machtsvraag gesteld hebben. De Gaay Fortman, Waltmans en Van Hulten hebben openlijk gepleit voor het intrekken van de anti-CDA-motie, en het deelnemen aan de formatie. Politiek gezien is dat volstrekt irrefeel. Maar het is voor hen een taktiek op iets langere termijn. Ze willen de lijn veranderen vóór de staten- en gemeenteraadsverkiezingen. En er bestaat veel steun voor dat soort opvattingen onder middenkader. Hoeveel is niet te zeggen. Maar als het een verwarde discussie wordt, hebben de vertrouwde leiders nog een sterke positie. Dat hebben ze helemaal als ze ons zouden kunnen beschuldigen van machtswellust, enzo. Toen dan ook de zeven zijn opgestapt, hebben wij onze funktie ter beschikking gesteld. In feite wordt de partij nu niet geleid. Zouden we blijven zitten, dan zouden we van machtsmisbruik beschul-

digd worden.

Wat is al heel belachelijk gesteld door het voormalige kamerlid Waltmans in de VRC van 19 augustus. Wat is verder de beoordeling van dat artikel?

Het getuigt van die harde opstelling. Dat is niet zo raar, of ontakties als je zou denken, omdat een harde opstelling hun enige mogelijkheid is om iets te bereiken op de termijn dat ze dat willen. Verder staan er onjuiste dingen in. Inhoudelijk valt het in twee delen uiteen. De beoordeling van de verkiezingen en de situatie in de partij. Die beoordeling van de verkiezingsnederlaag is zeer onvolledig. Het is een eng-politieke analyse, maatschappelijke elementen ontbreken. Terwijl de PPR toch niet de enige partij is geweest die klappen heeft gekregen. Op dat vlak zou die analyse aangevuld moeten worden. Die benadering van Waltmans duidt wel iets aan van hun opstelling. Ik geloof dat ze werkelijk parlementaristies zijn. Dat wil zeggen: zij geloven dat de rol van het parlement werkelijk beslissend is. Terwijl wij vinden dat de machtsverhoudingen buiten het parlement liggen. Of liever: buiten het staatsapparaat. De economiese verhoudingen zijn bepalend. Binnen dat staatsapparaat wordt dan nog de invloed van de uitvoerende macht groter, zelfstandiger, ten opzichte van het parlement. Wat dan binnen het parlement kan gebeuren is veel meer in de sfeer van bewustmaken. En daarnaast ook wel voorwaarden kreërend. Of dan die voorwaarden, die wetgeving en zo, effectief gebruikt worden hangt niet af van die wetten zelf. Zo ga je deelname aan parlement en bestuurlijke macht veel relatiever zien. Bij streven naar regeringsmacht, wat de PPR wil, ligt bij mij de kondities veel sterker, Waltmans is veel meer parlementair gericht. Die vleugel, die nu nog aan de formatie wil deelnemen, noemt zich realistisch! Voor hen is samenwerking met CDA een heel reële mogelijkheid. Bij ons, de tien, zou die mogelijkheid niet uitgesloten worden. Dat is een compromis. Mijn eigen antwoord op de vraag of je daar iets mee opschiet luidt ontkennend. Ik vind dat je nooit moet samenwerken met burgerlijke partijen, zoals jullie dat noemen. Maar hieruit blijkt ook al dat Waltmans indeling van het bestuur in twee vleugels onjuist is. Er zijn in de partij veel meer schakeringen dan die hij schildert. Maar het maakt het hem wel makkelijker ons allemaal samen te vegen en te beschuldigen van machtsmisbruik en zo.

Waarover ging het konflikt?

Tekstueel verschilden de formuleringen bijna niets. Ook de tien sloten samenwerking met het CDA niet uit. Daarbij moet je aantekenen dat als je spreekt over een echte linkervleugel, het dan gaat om drie of vier man. De minderheid van het bestuur wilde een algemene uitspraak over deelname en ook het streven naar deelname op korte termijn. De anderen wilden elke keer opnieuw kunnen beoordelen of regeringsdeelname mogelijk was. Maar de hele tijd wilde dus een zekere korrektie van de anti-CDA-uit-

RIA BECKERS EN JAAP DE JONG sprak.

Hoe reageert de basis van de partij nu op de nederlaag?

Niet anders. Maar de overwegende reactie is wel: nu moet er hard gewerkt worden. Er is dan ook geen discussie over program of afgelopen campagne. De verantwoordelijkheid voor de campagne lag ook bij de rechtervleugel, en die zwijgt erover. Zelf heb ik wel kritiek daarop geuit, ook tijdens de campagne. Niet het optreden van Ria, dat was zinvol genoeg, en ook van de anderen. Maar de begeleiding was er een van commerciële verkoopmethoden. Maar voor hen was de schuldvraag snel beantwoord: jarenlang gedram van de linkervleugel. Behalve op de wijze van campagne voeren is geen kritiek van linkerzijde geweest. Als van rechterzijde gezegd wordt dat Ria Beckers nauwelijks is overgekomen, vind ik dat onjuist. Ze is weinig aan bod gekomen in de pers, het is een keuze die de media maakten. En dan is er het feit dat er geen totale strategie was. Hierdoor werden we gebonden aan de strategiese lijnen die de PvdA uitzette.

Waarover zal de discussie vooral gaan?

Nu moet de kerngroep volgende week (27 augustus) een datum voor het kongres vaststellen. De belangrijke thema's zijn wel door de commissie Trip, die de nederlaag heeft geanalyseerd, aangegeven. De samenwerking met niet-progressieve partijen, de betrouwbaarheid van de PPR als politieke partner, en de vertrouwensrelatie tussen partij, haar organen en funktionarissen...

Er zal waarschijnlijk geprobeerd worden een middenpositie te formuleren. Maar die zal zeer wankel zijn. De aanzetten tot een splitsing zijn zeker aanwezig. Met name de behoudende vleugel kondigde dit aan. Ze stellen zich ook erg hard op, omdat ze rekenen op een meerderheid. Ik geloof niet dat die meerderheid zo zeker is. Maar ze hebben gezegd: 'De club die zich niet met de uitslag kan verenigen rot maar op'. De zeven wilden geen letter van hun tekst veranderen. Nu hangt veel af van de middengroep in de partijtop. Het is bijna zeker - ook al zou er een middenoplossing komen - dat er mensen weggaan. Waltmans heeft zo iets al gezegd. Ook wel naar links, maar ik weet niet of dat ook voor de partijtop geldt. Dat hangt van af van latere ontwikkelingen.

IKB: EEN 'STOORZENDER VAN DE BOURGEOISIE'?

Een rotterdamse maoïstengroep, de 'Kommunistiese Arbeidersorganisatie' (KAO), gaat de laatste tijd flink te keer tegen de IKB. De KAO schrijft in haar gestencilde uitgave 'Socialisme en Klassenstrijd' van 13 augustus onder andere, dat de IKB 'nogal wat verwarring' zaait in Rotterdam en omstreken. Het name ergert de KAO zich aan de 'puur anti-kommunistiese propaganda' die de IKB zou verspreiden in haar 'linkse Telegraaf', 'Proletarische Links'. Nadat zij er ook nog op gewezen heeft dat VNO-voorzitter Van Veen misschien wel brood ziet in de scheurmakerij van de IKB, vervolgt de KAO: "De objektieve rol van groepen, als de IKB de Internationale is er alleen maar op gericht, scheuring, infiltratie en verwarring binnen de kommunistiese arbeidersbeweging te zaaien, zij zijn één van de stoorzenders van de bourgeoisie die proberen de revolutionaire beweging te verdelen." De reden van deze woede-uitbarsting

van de kameraden van de KAO is gelegen in de kritiek die wij in PL van 16 april publiceerden op deze organisatie. Het ging daarbij om de vraag: hoe te strijden tegen het nieuwe fascisme van groepen als de 'Nederlandse Volksunie'. Wij hadden en hebben kritiek op de lijn van de KAO in deze zaak, omdat deze groep wil dat de burgerlijke staat de NVU verbiedt. Wij menen dat een dergelijke lijn alleen de illusies in het staatsapparaat vergroot. Volgens ons moet links geen verbod van de NVU eisen, maar zelf deze groepering onschadelijk maken.

De kameraden van de KAO gaan in hun aanval op de IKB verder niet in op onze argumenten, maar volstaan met een onbeschofte scheldpartij en een lang citaat van de stalinist Dimitroff. Dat is, geloven wij, niet de manier waarop linkse organisaties met elkaar behoren te diskussieren.

Marcel van der Linden.

DUIZENDEN ZWARTEN, SOCIAALDEMOKRATEN EN REVOLUTIONAIERN LIETEN OP ZATERDAG 13 AUGUSTUS IN HET BRITSE LEWISHAM ZIEN HOE DE STRIJD TEGEN DE NIEUWE FASCISTEN GEVOERD MOET WORDEN: NIET DOOR EEN VERBOD TE EISEN, MAAR DOOR DE SMEERLAPPEN VAN DE STRAAT TE JAGEN!

INTERVIEW MET JAAP DE JONG VICE VOORZITTER EN POLITIEK SEKRETARIS VAN HET NU AFGETREDEN PPR-BE "REGERINGSDEELNAME IS VOORAL BELEMMEREND GEWEEST VO DOORDAT DE KOMPROMISSEN MET RECHTS OOK NOG ALS LINK

"De PPR streeft naar regeringsverantwoordelijkheid. Dat streven is juist één van de samenbindende factoren van de partij. Dat impliceert óók de geleidelijkheid." Met deze woorden opende Jaap de Jong, in de pers afgeschilderd als voorvoerder van de linkerstroom in de PPR, het interview dat hij ons afstond. "De discussie ging daar niet over, maar over de condities waaronder die verantwoordelijkheid gedragen moest worden."

Niet bepaald uitlatingen van een marxist, zullen de lezers van PL menen. Toch is er wel degelijk een ernstig meningsverschil binnen de PPR. Dat heeft er zelfs toe geleid dat het gehele partijbestuur haar zetels ter beschikking heeft gesteld. Over de achtergronden en de draagwijdte van dit konflikt gaat het nu volgende interview.

We spreken in onze pers over de PPR als een deel van de arbeidersbeweging. In hoeverre wordt dat eigenlijk in de PPR zelf zo gezien?

Dat geldt voor een deel, maar voor een ander deel weer niet. Er wordt ook niet in die termen gesproken in de PPR. Maar los van de vraag of iedereen dat nu wel of niet vindt, blijft natuurlijk het feit dat de PPR in de arbeidersbeweging staat. Er is in Nederland trouwens altijd ruimte geweest voor een progressief-christelijke stroming, die tot de arbeidersbeweging behoorde. Dat besef is echter niet wijd verspreid. Het is overigens wel iets wat in een publikatie over de PPR zal worden gesteld. Die staat onder supervisie van Ger Harmsen, en zal bij de SUN verschijnen.

Als er niet in die termen over gedacht wordt, wordt er wel gesproken over de band met de vakbeweging?

Dat was in het verleden zeker zo. Oorspronkelijk had men het idee dat de PPR het politiek thuis van een stroom van konfessionele arbeiders zou worden. Er bestond een behoorlijke relatie met het NKV. Kaderleden werden lid. In de oorspronkelijke fraktie Aarden, die van de KVP afsplitste, waren twee van de drie leden uit de vakbeweging afkomstig: Kessel en Jansen. Ook iemand als Wim Spit hoorde toen tot onze aanhang. Na '72 zijn behoorlijk wat van deze mensen uitgetreden. Bij de verkiezingen van 1971 toen we maar twee zetels kregen was gebleken dat de doorbraak naar de konfessionele arbeiders niet gelukt was. Er is daarover een hele discussie geweest. Het name Van Hulten heeft hierin een rol gespeeld. Het optreden van de PPR moest meer op intellectuelen gericht zijn. Deze houding is vrij snel geaccepteerd. Dit kwam bijvoorbeeld tot uitdrukking in de verkiezing van Dolf Coppes, representant van de 'Rietskervleugel', tot partijvoorzitter. Dit werd nog bestendigd door de toevloed van studenten en welzijns werkers na de succesvolle verkiezingen van 1972. We groeiden van 4-5000 leden

naar 12.000. Behalve het wegvallen van kader uit de vakbeweging betekende die ontwikkeling ook dat het bestaande kader na 1974 helemaal was weggezogen naar parlementaire functies.

En de betrekkingen met de vakbeweging nu?

Wat betreft de basis van de partij merk je daar wat van als je op bezoek bent in het land. Mensen die uit de KVP afkomstig zijn. Dat vakbondskader niet eens duidelijk in het zuiden, maar in Holland, het Westland en de Bollenstreek. Je merkt dus wel wat van die vakbondssachtergronden. Vaak blijven het echter twee aparte dingen: vakbond en partij. Je merkt het als konflikten op parlementair vlak komen. Bij Tealtronic waren de twee belangrijkste vakbondsbestuurders, die van NKV en NVV, beide lid van de partij. Voorstellen om binnen de PPR beroepsgroepen te vormen zijn nooit van de grond gekomen. Alleen de studentengroep is nog iets geworden. Tegen die voorstellen bestond ook veel oppositie. Je hebt binnen de partij vier 'tema-groepen': macht, vrede, milieu, welzijn. Dat zijn de belangrijkste thema's van de PPR. Die groepen, die weer onderverdeeld zijn, verrichten studie en geven advies aan de frakties/bestuur. Als die beroepsgroepen zich daarnaast zouden ontwikkelen zou dat een concurrentie kunnen betekenen. Bijvoorbeeld een groep onderwijzers naast een tema-groep onderwijzers. Maar vooral waren de opposanten bang dat die beroepsgroepen linkse elementen zouden vormen binnen de partij. In de kamerfraktie bestaan die betrekkingen ook. Dilia (van der Heem) heeft gewerkt bij het NVV in Rotterdam, en dan heb je natuurlijk Leo Brouwer van de Bouwbond NKV. Bij de laatste loonmaatregel heeft de fraktie verdeeld gestemd. Vier waren ervoor, drie tegen: Dilia, Leo Jansen en Dolf Coppes. Bij die stemming is er een enorme druk uitgeoefend door De Gaay Fortman. Maar ja, later is daar niet meer over gesproken. Hoe dat zat met Pier van Gorcum? Die was in september '75 al uit de fraktie. Er is toen een hele

tijd vanuit zijn Werkgroep Radikale Politiek onderhandeld met de PSP, voordat die uiteindelijk de partij verliet. Daarbij ging het nooit om meer dan een tiental mensen. De fout van Pier was dat hij een soort machts-politiek wilde voeren. Dreigingen uitte en zo. Terwijl hij daar veel te zwak voor stond. Hij had veel meer langs inhoudelijke kant kunnen bereiken, maar dat verwaarloosde hij. Hun vertrek heeft in de partij dan ook grotere deels opluchting gebracht.

Kun je iets aanduiden van de rol die buitenparlementaire aktie speelt voor de basis van de PPR?

Die rol is niet minder, en ook niet anders geworden in de afgelopen periode. Er is daar zelfs een probleem: voor het functioneren van de partij zelf hebben we te weinig mensen werkelijk beschikbaar. Er wordt wel geprobeerd om een centrale inbreng hier en daar te organiseren. Daarin is niet veel verschil met de situatie in de PvdA. Er zijn ook grote plaatselijke verschillen. Het is bijvoorbeeld niet zo dat de PPR niet actief zou zijn op het huurvlak. Dat merk je alleen in het westen niet. In Limburg en Brabant worden echter akties vaak door PPR-leden gedragen. Daarbij moet aangekend worden dat zij vaak van buitenaf bij die akties betrokken zijn. Via gemeenteraden bijvoorbeeld. Maar dan zijn ze ook zeer actief. Wat betreft de terreinen springt natuurlijk het milieu eruit. Maar dan anders zoals de SP dat doet. Meer via de Vereniging Milieudefensie, Behoud van de Oosterschelde, Vereniging Waddenzee, en zo. We zijn ook veel aanwezig in de Derde Wereldproblematiek. De wereldwinkels, Angola en Zuid Afrika, Polisario, daarin zijn PPR-leden actief. Bij die twee terreinen gaat het wel vaak om meer gevestigde instellingen, zoals de NOVIB. Nou, en de PPR ontbreekt daarentegen helaas op het soldatenvlak. De laatste tijd hebben we wat inbreng in het welzijnsvlak. Maar daar juist is ook weer een verschuiving opgetreden naar de CPN toe. Veel simpatizanen zijn nu simpatizanten of leden van de CPN. De verantwoordelijkheid van Van Doorn voor het welzijnsbeleid is daar niet helemaal vreemd aan.

En de politieke organisaties die niet in het parlement zitten?

Dan gaat het om SP, met name, waarmee samenwerking bestaat. Maar ook hier bestaan grote verschillen per plaats. In de landelijke top wordt er verdeeld tegenaan gekeken. De SP is wel bekend, de KEN nu ook vanwege haar vreemde standpunten, de LKB veel minder. Maar dat hangt hiermee samen dat belangstelling voor stromingen uit de arbeidersbeweging als zodanig überhaupt niet bestaat. In de partij zelf is daarentegen wel een belangstelling voor de problematiek. Dat komt dan tot uiting in vragen over bijvoorbeeld het verband tussen marxisme en christendom. Daar worden de discussies ook wel aangegaan. Rond bepaalde punten wordt dan ook plaatselijk samengewerkt, met SP met PSP heel veel. Ook rond landelijke punten wel, maar incidenteel. Kern-energie zou een punt zijn waar dat anders zou kunnen. Alleen er zijn op dit moment vormen van buitenparlementaire samenwerking, ook met jullie, maar dat heeft niet zoveel consequenties voor binnenparlementair optreden. Mijn standpunt is dat het meer doorvertaald zou moeten worden in het parlement. De positie van de kamerfractie is in de partij heel sterk maar er is wel wat veranderd sinds het bestuur-Beckers. Maar dan blijft het belangrijkste de parlementaire praktijk.

Marcel van der Linden

ZIJ VINDEN VEEL GEHOOR IN DE MEER

zien als samenwerking met parlementaire partijen - hoe zit dat met de CPN?

Er is een hele discussie over de vraag of de CPN wel 'progressief' is. Er zijn inderdaad mensen die zeggen dat het een conservatieve partij is. Zij wijzen dan natuurlijk op het stemgedrag in het parlement. Vooral dat op milieugebied, dat ook inderdaad heel vreemd is. Zelf heb ik herhaaldelijk voor samenwerking die de CPN omvat. Maar in de partij lopen vele denkbeelden door elkaar. Er zijn mensen die daar helemaal niet op gericht zijn. Anderen stellen de problematiek als die van de relatie tussen marxisme en christendom. Op zo'n moment geeft de parlementaire houding de doorslag. Een argument dat spreekt vóór samenwerking is dat de CPN in een isolement is omdat ze erin gehouden wordt. Ik denk dat als je de watervrees aflegt, dat dan de ontwikkelingen daar meer kans krijgen. Maar ik ken ook dat isolement en stalinisme samenhangen, en het zal ook niet makkelijk zijn om daarin verder te komen.

Is dat na de verkiezingen veranderd?

Nee, juist niet. Bij CPN-ers wel. Daar is nu een soort saamhorigheidsgevoel. Zo van: we hebben allebei klappen gekregen. Maar in de PPR maak je je nu onmogelijk als je pleit voor een links blok. De dominerende reactie is: zorg dat je niet als te dicht bij PSP en CPN overkomt. Terwijl het vormen van zo'n blok - ik denk dan vooral op parlementair nivo - juist zo logies zou zijn. Je verkeert ten opzichte van de nieuwe regering in dezelfde positie als PSP en CPN. Ik ben er zeker van dat dat in de toekomst gevolgen zal hebben. Maar tot nu toe is de reactie heel anders.

En hoe zit het met de PPR?

Er wordt gesproken binnen de PSP over fusie. Maar bij ons, in ieder geval bij de kaders, vindt dat totaal geen weerklank. De gevestigde kaders moeten daar niets van weten. Ook het feit dat de rekrutering onder dezelfde lapen is geweest, verandert dat niet. Ze zijn zelfs de PSP-achtige aanhang liever kwijt dan rijk. De PPR zou zich immers buiten de machtsvraag gesteld hebben en we moeten zo snel mogelijk aanvaardbaar worden als regeringspartner. Dat heeft alles te maken met de huidige tegenstelling. Zelf ben ik ook niet voor een institutionele samenwerking met de PSP. Dat is niet iets wat aan de orde is.

Wat zou het resultaat zijn van de regering-waarnemersfractie? En politiek aspect?

Daarover wordt niet op die manier gesproken. Wat je wel hoort: gouvernement kontra buitenparlementair. Dat dekt de meningsverschillen niet werkelijk. Er vindt in de partij geen discussie plaats over de regeringsverantwoordelijkheid los van de heel akuele ontwikkelingen. De twijfels zijn wel algemeen, maar niet fundamenteel. Ook zo iets als de kongresuitspraak dat de macht bij de economische concentraties

FUSIE NEDERLANDSE MAOISTEN?

Het lijkt helemaal niet uitgesloten, dat links Nederland binnenkort zal worden verblijd met het bericht, dat de 'Marxistische-Leninistische Partij van Nederland' (MLPN) en de 'kommunistische eenheidsbeweging' (KEN) plannen hebben om samen te gaan. Sinds een paar maanden wordt namelijk vanuit China door de bureaucraten rond Moa Kuo Feng geprobeerd om overal ter wereld de pro-chinese groepen en groepjes tot fusie te bewegen. Op aandrang van Peking zijn bijvoorbeeld inmiddels de pro-chinese groepen in Italië en in de VS samengesmolten. In andere landen, zoals in Groot-Brittannië en Frankrijk, worden fusies voorbereid.

In Nederland was tot voor kort de KEN de enige 'marxistische-leninistische' groep, die klakkeloos de chinese lijn volgde. De andere maoïstische groepen, zoals de BNML en de MLPN oriënteerden zich meer op Albanië. Deze situatie is nu echter veranderd. Begin juni gaf de MLPN met de belgische broederpartij KMNLPB een gezamenlijke verklaring uit, waarin de albaanse opvatting

- die zegt dat USA en Sovjet-Unie even gevaarlijke 'supermachten' zijn - wordt afgewezen. Duidelijk wordt gesteld: "Het Sowjet-sociaal imperialisme (...) is het grootste gevaar voor Europa en de belangrijkste oorlogshaard in de wereld." Opmerkelijk is verder dat beide groepen zich uitspreken "voor de versterking en de eenheid van de kommunistische beweging op basis van het marxisme, leninisme en Mao Tse-toeng-denken." (De Kommunist, nummer 7, 1977). Eerder had de KEN reeds nav. de steeds hechtere samenwerking van de franse maoïsten geschreven. "Wij beschouwen het overwinnen van de verdeeldheid onder de marxisten-leninisten als een uiterst belangrijke ontwikkeling, en werkelijk van historische betekenis is" (Rode Tribune 9 (1977)). Sedert 29 juli is nu een delegatie van Voorzitter Kees de Boer op bezoek in China. Daar zou wel eens de definitieve opdracht tot fusie gegeven kunnen worden.

Daarvoor wordt samenwerking ook ge-